

VICKY TADIĆ

Korai megtért Bosznia-Hercegovinában

Írta: Lucy Stevenson Ewell

Egyházi folyóiratok (Igaz történet alapján)

73

Bosznia-Hercegovinában 73 tagja van az egyháznak.

A Bosznia-Hercegovinához legközelebbi templom az Olaszországi Róma templom.

Bosznia-Hercegovina Délkelet-Európában helyezkedik el.

„Gyerünk! – kiáltott Vicky bátyja. – Menjünk, játszunk a Rowe gyerekekkel!”

Rowe-ék voltak az új szomszédai. Az Amerikai Egyesült Államokból költöztek Bosznia-Hercegovinába. Egyidős gyermekeik voltak Vickyvel és a testvéreivel. Csakhogy nem beszéltek bosnyákul. A saját családjában pedig Vicky volt az egyetlen, aki beszélt angolul. Ő fordított, hogy együtt tudjanak játszani.

Vicky Rowe néniével ült a verandán, amíg a többi gyerek játszott. „A ti családodok másnak tűnik – mondta Vicky. – Jó értelemben.”

Rowe néni elmosolyodott. „Szeretnél eljönni velünk istentiszteletre? Talán segíthed meglátnod, hogy miért vagyunk mások. Az egyházunknak nincs épülete itt Boszniában, ezért itthon tartjuk az istentiszteletet a családunkkal.”

Vicky kíváncsian érkezett Rowe-ék házába vasárnap. Először elénekeltek egy dalt. Az egyik gyermek mondott egy imát. Ezután Rowe bácsi imádkozott, és mindenkinek adott kenyeret és vizet. Azt mondták, hogy ennek úrvacsora a neve. Ezután az egyik lányuk, Jessie mondott egy beszédet.

„Mennyei Atya szeret bennünket. A Szentlelken keresztül szól hozzánk – mondta Jessie. – A Szentlélek néha békés érzést kelt bennünk, Néha pedig egy gondolatot.”

Másnap Vicky elsétált a boltba, hogy kenyeret vegyen. Úton hazafelé néhány kuka mellett ment volna el, amikor egy hang az elméjében megállította. „*Ne menj arra!*” – szólt a hang.

Vicky megállt. Hirtelen egy kocsi pörgött be a sarkon. *BUMM!* Belecsapódott a kukákba.

Vicky nagy levegőt vett. Nagyon örült, hogy hallgatott a hangra.

Később Vicky elmondta Rowe néniének a történetet. „Ez a Szentlélek volt?”

„Úgy hangzik. Néha a Szentlélek figyelmeztet minket a veszélyre.”

„Isten megóvott engem – mondta Vicky. – Mindig hallgatni fogok a Szentlélekre!”

Vicky imád a szabadban lenni. A túrázás az egyik kedvenc időtöltése.

16

Vicky 16 évesen keresztelkedett meg.

Miután felnőtt, a templomban kötött házasságot. Ma már két gyermeke van.

„Ez a Szentlélek volt?” – kérdezte Vicky.

Vicky továbbra is eljárt Rowe-ék házába minden vasárnap istentiszteletre. Vicky ezután megosztotta a Mormon könyvét az anyukájával. Nem sokkal később az egész családja az evangéliumról tanult Rowe-éktől. Mindenkinek Vicky fordított.

Egy nap Rowe bácsi feltett egy kérdést Vicky családjának. Vicky elismételte azt bosnyákul. „Követni fogjátok-e Jézus Krisztus példáját azáltal, hogy megkeresztelkedtek?”

Vicky várt. Ő meg akart keresztelkedni. De tartott attól, hogy mit mondana a családja.

Végül Vicky édesapja megszólalt: „*Da.*”

„*Da*” – mondta a többi családtag.

Vickynek csordultig volt a szíve boldogsággal. „Igen! – mondta Rowe bácsinak. – Igen, követni fogjuk!”

Egy héttel később Vicky és a családja megtette az ötórás autótutat az egyház legközelebbi épületéig. Vicky boldog volt, amikor belépett a vízbe, hogy megkeresztelkedjen. Akkor pedig még boldogabb volt, amikor Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza tagjává konfirmáltak.

Mostantól *mindig* velem lesz majd a Szentlélek. ●